

Czy wiesz co robi Twoje dziecko?

Data publikacji: 25.06.2018 13:00

Okres wakacyjny to mnóstwo wolnego czasu dla naszych pociech. Duża ilość czasu wolnego sprzyja eksperymentowaniu przez dzieci i młodzież z różnymi środkami psychoaktywnymi. Do najniebezpieczniejszych z nich należą tzw. dopalacze.

fot.: Pixabay.com

Mianem dopalaczy określa się różnego rodzaju produkty zawierające substancje psychoaktywne, które nie znajdują się na liście środków kontrolowanych przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Spożycie ich przez człowieka wywołują różne efekty zbliżone do działania narkotyków. **Dopalacze to poważne zagrożenie dla dziecka, to substancje działające na ośrodkowy układ nerwowy, wpływające negatywnie na pracę mózgu, sprzedawane w postaci tabletek, proszków, mieszanin ziół, w postaci suszu, kadzidełek, naklejek tzw. „tatuazy”, opakowane w kolorowe, atrakcyjnie wyglądające papierki, nadające im „niewinny” wygląd.** – ostrzegają policjanci.

Najważniejszą rolę w uświadamianiu młodzieży jak szkodliwe mogą być dopalacze - mają ich rodzice. **Dobre relacje w rodzinie, jasno wytyczony system wartości, nauka asertywności poprzez budowanie wartości dziecka, życzliwość, akceptacja, codzienny kontakt i poświęcony czas na rozmowy o problemach i zainteresowaniach sprawami dziecka - zdecydowanie pomogą uchronić je przed kontaktem z dopalaczami, które mogą stwarzać zagrożenie dla jego życia i zdrowia.** – uświadamiają mundurowi.

Dopalacze cieszą się dużą popularnością wśród młodzieży, która nie ma świadomości, czym się truje. Zażywają je często z chęci zaspokojenia ciekawości bądź chęci bycia akceptowanym przez grupę rówieśniczą.

Policjanci apelują do rodziców/opiekunów co powinno zaniepokoić ich w zachowaniu dziecka:

- wygląd oczu (zaczerwienione spojówki lub brzegi powiek, łzawienie, opadnięcie powieki, nadmierne rozszerzenie lub zwężenie źrenic, powolna reakcja źrenic na światło, oczopląs przy wpatrywaniu się w stały punkt);
- złe samopoczucie, brak chęci do życia, depresja;
- stany euforyczne, gadatliwość a następnie otępienie i apatia;
- zmiana nawyków żywieniowych - brak apetytu lub objadanie się;
- kłopoty w szkole, wagary, pogorszenie ocen;
- próby wyłudzenia lub podbieranie pieniędzy na nieokreślone wydatki;
- nieuzasadnione ataki złości, agresji;
- wychodzenie z domu na krótko, poprzedzone dzwonkiem domofonu lub telefonem od nieznanej osoby;
- wprowadzenie do słownictwa nowych zwrotów, często niezrozumiałych dla dorosłych, tzw. slangu narkotykowego;
- pojawienie się w domu nowych akcesoriów, typu lufki, sreberka, małe woreczki z zamknięciem strunowym, tzw. dilerki, itp.;
- zmiana zapachu ciała.

Warto zwracać uwagę co robią dzieci i jaki spędzają wolny czas. W przypadku poszukiwania pomocy należy zwrócić się do:

800 060 800 Infolinia Głównego Inspektora Sanitarnego

116 111 Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży

800 100 100 Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci

800 12 12 12 Dziecięcy telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka

red./mat.pras